

denne Afſkillelſe mellem Valgbarhed i ſnevriere og i videre Forſtand. Grundlovens §§ 40 og 41 viſe noſſom dette. I § 40 nævnes de Valgbarhedsbetingelſer, ſom henhøre under Begrebet Valgbarhed i ſtrengere og ſnevriere Forſtand, Indbegrebet af de perſonlige Egenſkaber. Ja, der er tillige taget Noget med, ſom nok ikke burde være der, men det ſkal jeg ikke gaae ind paa. Den Fordring derimod, ſom her er Tale om, Domicilbeſtemmelsen, findes ikke i § 40, men forſt i § 41. Altsaa er det ikke Tilfældet i Grundloven af 1849, at Domicilbeſtemmelsen eller en dertil knyttet Valgbarhedsbetingelſe er opfattet ſom en ſand og virkelig Valgbarhedsbetingelſe; den er tværtimod opfattet ſom noget derfra Forſkjelligt. Og nu den reviderede Grundlov, ſender den ikke denne Afſkillelſe? Jo, i § 39 forekommer — jeg troer næſten, at det der og i § 58 er det eneſte Sted, — Hovedordet „Valgbarhed“, og hvad er nu Grundlovens Begreb „Valgbarhed“ i § 39? Det er netop det, jeg kalder den ſnevriere eller egentlige Valgbarhed, Indbegrebet af de perſonlige Egenſkaber. Det er aldeles videntſynligt, naar man læſer § 39, Paragraphen om de Kongevalgte. Her ſtilles, ſom beſkjendt, forſt den ſærlige Fordring for at blive kongevalgt, at man maa være eller have været valgt Medlem af Kongerigetſ tidligere eller beſtaaende repræſentative Forſamlinger, men naar det endvidere i Paragraphen med Henſyn til Valgets Vibeholdelſe hedder, at den Vedkommende kan miſte ſin „Valgbarhed“, ſaa tænkes der ikke derved paa det, at have været Medlem af en ſaadan Forſamling, thi dette er jo efter ſit Vaſen et reent Præteritum, altsaa en umiſtelig Egenſkab, ganſke ſom i § 38 ligewoverfor § 58, Bopælsfordringen, efter min Opfattelſe, naar forſt Valget har fundet Sted, er et blot og bart Præteritum, og derfor afgiver en lignende umiſtelig Egenſkab. Men hvad der i Løbet af Valgperioden kan tabes ſaaavel for den Kongevalgte ſom for den Folkevalgte, det er Valgbarheden i ſnevriere Forſtand, Indbegrebet af de almindelige perſonlige Egenſkaber, og dens Fortab, Udelukkelſe fra Valgbarhed i den Forſtand, er det, ſom haade her og der bringer den af Valget ellers flydende Ret til at ophøre. Naar det nu imidlertid er ſaa, at

i Grundlovens § 39 Begrebet „Valgbarhed“ netop er at opfatte paa denne Viis, mon det ſaa ſkulde være ſaa briftigt at ſige, at det og ſaa i § 58 — det næſte Sted, hvor Ordet forekommer, — maa opfattes ſaaledes, altsaa kun ſom et Indbegreb af de perſonlige Valgbarhedsbetingelſer, og ikke ſom omfattende tillige Fordringen efter Domicilbeſtemmelse, ſom kun kan komme med, naar man tager Ordet „Valgbarhed“ i videre Forſtand? Jeg troer det ikke, og, hvis man holder ſig dertil, hvilket ogſaa paſer med, at § 58 ikke blot taler om Landſttingsmændene, men ogſaa om Folkethingsmændene, for hvis Vedkommende jo en Valgbarhed i ſnevriere Forſtand overhovedet kræves, ſaa vilde denne Qvæſtion ganſke være ubelullet, ſaa vilde Ordene ikke kunne volde nogen Vanſtelighed, ſaa er det afgjort, at ved Bopælsforandringen kommer man ikke i det Tilfælde, at miſte den af Valget flydende Ret. — Jeg bør iøvrigt paa dette Punkt tilføje, at det heller ikke var at formode, at Begrebet „Valgbarhed“ ſkulde forekomme anderledes i § 58 end ifkun ſom Valgbarhed i egentlig Forſtand, aldenſtund man i § 38, i alt Fald efter min Opfattelſe af Paragraphen, alt var ſærdig med Domicilbeſtemmelsen, ſaa at der intet Behov kunde være for at indrette § 58 ſaaledes, at man atter der fik med Domicilbeſtemmelsen at beſtille. — Vilde man imidlertid, det Anførte nagtet, paastaae, at „Valgbarhed“ i § 58 beſtyder Valgbarhed i videre Forſtand, kunde man fremdeles, naar det endelig ſkulde gjælde om at hænge ſig i Ordene, og ikke hellere om Anden, ſom hviler over dem, vel tillade ſig at erindre om, at ſaa er det jo da heller ikke givet, fordi den Vedkommende ved Henſytniug til en anden Kreds miſter ſin Valgbarhed i den Kreds, hvori han er valgt, at han derfor ved ſin Bopælsforandring med Nødvendighed kommer i det Tilfælde overhovedet at være ubelullet fra Valgbarhed til Landſttinget. Grundloven tilſteder jo ogſaa i politiſk Forſtand at have flere „Bopæle“ paa eengang. Intet vilde altsaa kunne være i Veien for, at den Vortflyttende, idet han forlader den ene Kreds, og derved miſter Valgbarhed i den, ligefuldt maa kunne ſiges, vedblivende at være i Beſiddelſe af „Valgbarhed“, og altsaa ikke derfor at være